

ก 2510

**วิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี**

ชีวิตจากดาวอังคาร

ธัญวัฒน์ สุประทีป

ข่าวใหญ่เมื่อประมาณวันที่ 7-8 สิงหาคม พ.ศ. 2539 คือ การประกาศโดยองค์การนาซาว่า นักวิทยาศาสตร์ของนาซาได้ค้นพบร่องรอยหลักฐานซากสิ่งมีชีวิตคล้ายแบคทีเรียในก้อนอุกกาบาตชื่อ ALH 84001 ซึ่งเชื่อว่ามาจากดาวอังคาร

นักวิทยาศาสตร์องค์การนาซาค้นพบอะไรกันแน่ ? การค้นพบนั้น มีความเป็นมาอย่างไร ?

ทราบได้อย่างไรว่า ก้อนอุกกาบาตนั้น มาจากดาวอังคาร ? และมาถึงโลกได้อย่างไร เมื่อไร ?

การค้นพบนี้ หมายความว่า บนดาวอังคารมีสิ่งมีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน ใช่หรือไม่ ?

การค้นพบนี้แสดงว่า มนุษย์ต่างดาวมีจริง ใช่หรือไม่ ?

นักวิทยาศาสตร์ระดับโลกคิดเรื่องนี้กันอย่างไร ?

การค้นพบนี้ จะมีผลอย่างไรต่อองค์การนาซาและประเทศอื่น ๆ ที่สนใจการสำรวจและการค้นหาสิ่งมีชีวิตบนดาวอังคาร ?

เริ่มต้นที่ประเด็นคำถามแรก นักวิทยาศาสตร์องค์การนาซาค้นพบอะไรกันแน่ ?

เรื่องนี้ จุดเริ่มต้นจริง ๆ คือ ก้อนอุกกาบาต ALH 84001 ตันตอที่มาของข่าว ซึ่งนักวิทยาศาสตร์ขององค์การนาซาได้มาจากทวีปแอนตาร์กติกาแถบขั้วโลกใต้ เมื่อปี พ.ศ. 2527 (เมื่อ 12 ปีมาแล้ว)

นับเป็นเวลาหลายสิบปีแล้ว ที่นักวิทยาศาสตร์ขององค์การนาซาได้เดินทางไปทวีปแอนตาร์กติกา เพื่อค้นหาอุกกาบาตจากอวกาศ เพราะที่ทวีปแอนตาร์กติกาสภาพพื้นที่ปกคลุมด้วยน้ำแข็ง หนาวเย็น ไม่มีมนุษย์ตั้งรกรากอยู่กันมากมาย...

อุกกาบาตที่ตกลงมาสู่แถบทวีปแอนตาร์กติกาแล้วก็ถูกปกคลุมหรือทับถมด้วยหิมะ จึงคงสภาพเดิมอยู่มาก และนักวิทยาศาสตร์ของทั้งองค์การนาซา กับของประเทศอื่นดังเช่น ญี่ปุ่น ได้ค้นพบอุกกาบาตที่แถบทวีปแอนตาร์กติกาเป็นจำนวนหลายพันก้อนแล้ว

ทว่า จากก้อนอุกกาบาตจำนวนนับพัน ๆ ก้อนนั้น มีอยู่ถึงล่าสุดรวม 13 ก้อน ที่นักวิทยาศาสตร์ศึกษาแล้วระบุว่ามาจากดาวอังคาร

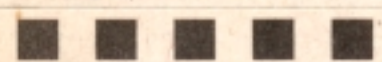
ก้อนอุกกาบาต ALH 84001 เป็นก้อนค้นพบที่ภูเขาคิมเบรียชื่อ ALAN HILL มีขนาดประมาณเท่าหัวมันฝรั่งหนัก 1.9 กิโลกรัม ถูกนำไปเก็บไว้ที่ JOHNSON SPACE CENTER (ศูนย์อวกาศจอห์นสัน) ขององค์การนาซา อยู่ที่มหาวิทยาลัยฮุสตัน (UNIVERSITY OF HOUSTON)

อุกกาบาตพบบนโลกมาจากดาวอังคารได้อย่างไร

และก็ถูกเก็บไว้หนึ่งเฉยอยู่ยาวนาน 10 ปี จึงถูกนำมาส่งศึกษาสภาพภายในอย่างละเอียด โดย เครื่องจุลทรรศน์อิเล็กตรอน รุ่นใหม่ และวิเคราะห์องค์ประกอบภายในอย่างละเอียด โดย เครื่องเลเซอร์แมส สเปกโตรมิเตอร์ (LASER MASS SPECTROMETER)

จากการเจาะศึกษาก้อนอุกกาบาต ALH 84001 นี้อย่างละเอียด องค์การนาซาจึงประกาศว่า นักวิทยาศาสตร์ได้ตรวจพบร่องรอยหลักฐานโมเลกุลพื้นฐานของสิ่งมีชีวิตแบบคาร์บอน-เบส (CARBON-BASE) ฝังอยู่ภายในอุกกาบาต เป็นร่องรอยหลักฐานฟอสซิลสิ่งมีชีวิตแบบง่าย ๆ คล้ายแบคทีเรีย แต่ไม่ใช่แบคทีเรียที่สมบูรณ์

อุกกาบาต ALH 84001 มาจากดาวอังคารแน่หรือ ? ทราบได้อย่างไร ? มาถึงโลกได้อย่างไร ?

นักวิทยาศาสตร์องค์การนาซาสรุปว่าอุกกาบาต ALH 84001 และก้อนอื่น ๆ อีก 12 ก้อน มาจากดาวอังคาร เพราะองค์การนาซาได้เคยส่งยานไวคิง-1 และไวคิง-2 ไปลงสำรวจดาวอังคารมาแล้ว เมื่อปี พ.ศ. 2519 ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและองค์ประกอบทางกายภาพของดาวอังคาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ประกอบของดินและหินบนดาวอังคาร

ถึงแม้ว่าบรรดาดวงดาว ดวงจันทร์ และสิ่งต่าง ๆ ในระบบสุริยะ เช่น ดาวเคราะห์น้อย ดาวหาง จะมีกำเนิดมาจากวัตถุดิบคือ ก๊าซ และ ฝุ่นผง แต่เมื่อเวลาผ่านไป

และสภาพแวดล้อมของดาวเคราะห์ ดวงจันทร์ของดาวเคราะห์ ดาวเคราะห์น้อยแตกต่างกัน มากบ้างน้อยบ้าง จึงทำให้มีรายละเอียดของส่วนประกอบคือ ไอโซ

โทปของธาตุบางชนิด แตกต่างกัน จากข้อมูลที่นักวิทยาศาสตร์มีเกี่ยวกับดาวอังคาร ทำให้นักวิทยาศาสตร์สรุปโดยการเปรียบเทียบรายละเอียดดังเช่น ไอโซโทปของธาตุบางชนิดในอุกกาบาตกับไอโซโทปของธาตุนั้นบนดาวอังคารว่า อุกกาบาต ALH 84001 และอีก 12 ก้อนมาจากดาวอังคาร

สำหรับปัญหาว่า อุกกาบาต ALH 84001 มาจากดาวอังคารถึงโลกได้อย่างไร นักวิทยาศาสตร์องค์การนาซาอธิบายว่า :-

เมื่อนั้นพันทศวรรษล้านปีมาแล้ว ดาวอังคารถูกดาวเคราะห์น้อยหรืออุกกาบาตขนาดใหญ่ชน ทำให้ชั้นดินหินจากดาวอังคารกระเด็นกระจายขึ้นจากพื้นผิวดาวอังคาร ส่วนใหญ่ตกลงกลับคืนลงสู่พื้น แต่มีก้อนหินจากดาวอังคารส่วนหนึ่งหลุดจากอิทธิพลดึงดูดของดาวอังคารเข้าสู่ห้วงอวกาศ ล่องลอยอยู่ในอวกาศเป็นเวลานาน จนกระทั่งเมื่อ 13,000 ปีที่ผ่านมา อุกกาบาต ALH 84001 ก็ตกลงสู่พื้นโลกที่ทวีปแอนตาร์กติกา.

การค้นพบร่องรอยคล้ายฟอสซิลสิ่งมีชีวิตใน
ก้อนอุกกาบาต ALH 84001 จากดาวอังคาร
หมายความว่า บนดาวอังคารในปัจจุบัน มีสิ่งมีชีวิตอยู่
ใช่หรือไม่ ?

คำตอบ คือ ไม่ใช่ !

สิ่งที่ถูกค้นพบ เป็นร่องรอยคล้ายของสิ่งมีชีวิต
แบบง่าย ๆ อาจเป็นแบคทีเรียเซลล์เดี่ยว ที่เข้าไปอยู่ใน
ก้อนอุกกาบาต ALH 84001 เมื่อ 3,500 ล้านปีมาแล้ว
ขณะที่ก้อนอุกกาบาตนี้ ยังเป็นหินอยู่บนดาวอังคาร ซึ่ง
ถ้าผลการตรวจสอบต่อไปยืนยันว่า เป็นฟอสซิลสิ่งมี
ชีวิตจากดาวอังคาร สิ่งหนึ่งที่สรุปได้ คือ เมื่อ 3,500
ล้านปีมาแล้ว ชีวิตได้อุบัติขึ้นบนดาวอังคาร อย่าง
น้อยถึงขั้นคล้ายแบคทีเรีย

แล้วในปัจจุบันนี้ล่ะ ?

จากการส่งยานไวกิง-1 และไวกิง-2 ไปลง
สำรวจดาวอังคาร เมื่อปี พ.ศ. 2519 ในส่วนของการ
ทดลองเพื่อค้นหาหลักฐานสิ่งมีชีวิตบนดาวอังคาร สรุป
ออกมาได้ว่า ไม่พบ

อย่างไรก็ตาม การค้นไม่พบสิ่งมีชีวิตบนดาว
อังคาร โดยยานไวกิง-1 และไวกิง-2 มิใช่เป็นหลักฐาน
ยืนยันว่าไม่มีสิ่งมีชีวิตอยู่บนดาวอังคารในปัจจุบัน

สิ่งหนึ่งที่สรุปได้ จากยานไวกิง-1 และไวกิง-2 และ
จากยานอวกาศสำรวจดาวอังคารอีกหลายลำของทั้งสหรัฐ
อเมริกาและรัสเซีย คือ ในปัจจุบันไม่มีสิ่งมีชีวิตขนาดใหญ่
ระดับเป็นพืช เป็นสัตว์ หรือเป็นมนุษย์บนดาวอังคาร

แต่สำหรับกรณีสิ่งมีชีวิตแบบง่าย ๆ ที่ไม่ซับซ้อน ก็
อาจมีอยู่บนดาวอังคารในปัจจุบันได้ ซึ่งจะทราบได้ก็โดยการ
สำรวจดาวอังคารในครั้งต่อ ๆ ไป

จากหลักฐานข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่ถึงปัจจุบัน อาจสรุป
สภาพการณ์เกี่ยวกับชีวิตบนดาวอังคารได้ว่า ในอดีตเมื่อ
ประมาณ 3,500 ล้านปี ได้มีสิ่งมีชีวิตแบบง่าย ๆ อุดบัติขึ้น
บนดาวอังคาร แต่ดูเหมือนว่า ชีวิตบนดาวอังคารไม่พัฒนา
ต่อ ๆ มา จนกระทั่งเป็นชีวิตที่สลับซับซ้อนขึ้น ใหญ่ขึ้นจน
กระทั่งเป็นพืชและสัตว์ ดังเช่นกรณีบนโลกของเรา

ส่วนสภาพปัจจุบันก็อาจเป็นไปได้ทั้ง 2 ประการ ว่า
ประการหนึ่ง ขณะนี้ไม่มีสิ่งมีชีวิตเลยบนดาวอังคาร เพราะสิ่ง

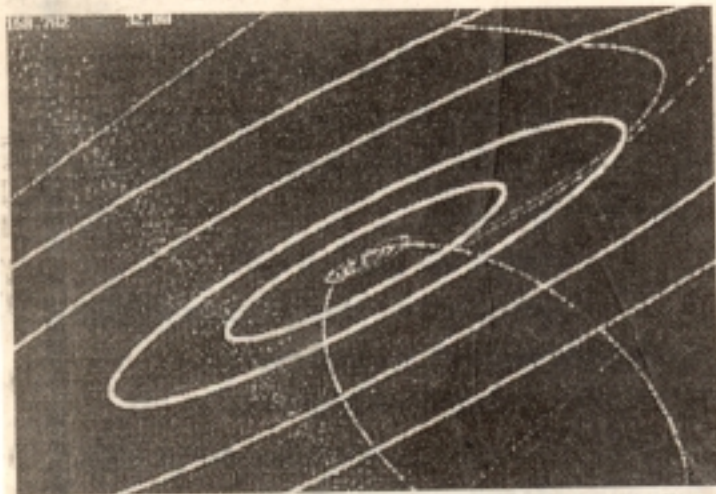
มีชีวิตที่ได้ถือกำเนิดขึ้นบนดาวอังคารมีใช้เพียงแต่ไม่พัฒนา เป็นชีวิตที่ซับซ้อนขึ้นเท่านั้น หากยังสูญพันธุ์ไปหมดทั้งดาว อังการอีกด้วย เหลือเป็นสภาพฟอสซิลเท่านั้นบนดาวอังคาร...

หรืออีกประการหนึ่ง สิ่งมีชีวิตบนดาวอังคาร ถึงแม้ จะไม่พัฒนาเป็นชีวิตที่ซับซ้อนขึ้น แต่ก็ยังไม่สูญพันธุ์ไปจาก ดาวอังคาร หากยังคงมีอยู่บนดาวอังคารนั้น รอให้มนุษย์ไปค้น หา

ชีวิตที่อาจยังคงมีอยู่บนดาวอังคารมีแนวโน้มจะยังคง ดำรงอยู่ได้ในเฉพาะบางแห่งบางที่ ดังเช่น แถบบริเวณบาง

พื้นที่ของดาวอังคารที่ยังมีน้ำเหลืออยู่ ยัง สามารถอุบัติขึ้นได้จริงในทุกหนแห่งที่ ถ้าเป็นแถบที่ยังมีน้ำเป็นน้ำอุ่นอยู่ ถึงแม้ มีสภาพเหมาะสม...

จะไม่มากก็จะยังมีโอกาสจะพบสิ่งมีชีวิต แถบนั้นมากขึ้น หรือถ้ามีน้ำอยู่บนดาว อังการเฉพาะที่ได้พื้นผิวดาวอังคารก็เป็น ไปได้ ที่อาจจะมีสิ่งมีชีวิตแบบง่าย ๆ ใน น้ำที่ได้พื้นผิวดาวอังคาร

ยังประกอบด้วยข่าวการค้นพบ กรดอะมิโน เมื่อปี พ.ศ. 2537 ใน อวกาศที่แถบบริเวณใกล้ใจกลางกา- แล็กซีทางช้างเผือก หรือข่าวการค้น พบกรดแอสิดิก หรือกรดน้ำส้มใน อวกาศแถบเดียวกันนั้น (เมื่อเดือน มิถุนายน พ.ศ. 2539) ซึ่งเมื่อรวมกับ โมเลกุลของแอมโมเนียที่ถูกค้นพบใน แถบเดียวกันมาก่อน ก็จะเกิดเป็น กรดอะมิโน (โมเลกุลพื้นฐานของสิ่ง มีชีวิต ดังเช่น ชีวิตบนโลก)...

☆☆☆ ☆☆ ☆☆☆

กรณีของมนุษย์ต่างดาวละ ? การค้นพบร่องรอยคล้ายฟอสซิล แบบที่เรย์ในก้อนอุกกาบาตจากดาว อังการแสดงว่า มนุษย์ต่างดาวมีจริง ใช่ หรือไม่ ?

คำตอบ คือ ไม่ใช่ !

ทว่าการค้นพบนี้ก็เพิ่มโอกาสที่จะ มีสิ่งมีชีวิตที่ทรงปัญญาถึงขั้นเป็นมนุษย์ (ต่างดาว) ร่วมจักรวาลกับมนุษย์โลก มากขึ้น เพราะถ้าสิ่งที่ถูกค้นพบเป็นสิ่งมี ชีวิตจากดาวอังคารจริง ก็แสดงว่าชีวิต

ทั้งหมดนี้จึงเสริมโอกาส กำเนิดของชีวิตในจักรวาลขึ้นอย่าง มาก รวมทั้งโอกาสที่จะมีมนุษย์ต่าง ดาวร่วมจักรวาลกับมนุษย์โลกด้วย แต่สำหรับกรณีเรื่องมนุษย์ ต่างดาวที่มีรายงานข่าวว่า มีการพบ เห็นบนโลก ล้วนแต่ยังมีประเด็นการ ตรวจสอบ กล่าวคือ ยังไม่มีกรณี หรือพยานหลักฐานที่ปฏิเสธไม่ได้.

รายงานเกี่ยวกับยูเอฟโอและมนุษย์ต่างดาวบนโลกมี
มากมาย

สำหรับยูเอฟโอ มีรายงานถ้านับจากทั่วโลกก็เป็น
หลายหมื่นรายงาน ซึ่งโดยภาพรวมพอจะสรุปได้ว่า ประมาณ
80% ของยูเอฟโอที่พบไม่ใช่ยูเอฟโอของจริง หากอธิบายได้
ว่า เป็นวัตถุสิ่งบินจากฝีมือของมนุษย์เราเอง เช่น เครื่องบิน
เฮลิคอปเตอร์ บัลลูนตรวจอากาศ ดาวเทียม หรือดาวเคราะห์
บางดวงดังเช่น ดาวศุกร์ หรือปรากฏการณ์ธรรมชาติเกี่ยวกับ
แสง ทำให้เกิดภาพในท้องฟ้า ซึ่งมองเห็นได้เสมือนหนึ่งวัตถุ
ของจริงในท้องฟ้า และถ่ายภาพได้เช่นกัน แต่โดยความจริง
เป็นเพียงภาพลวงตา ดังปรากฏการณ์ภาพลวงตาในทะเลทราย
ทำให้คนเดินทางเห็นโอเอซิสหรือทะเลอยู่ในทะเลทราย...

ภาพลวงตาเหล่านี้เกิดจากการหักเหของแสงที่มาจาก
ที่อื่น อันเกิดจากความหนาแน่นที่แปรของบรรยากาศ

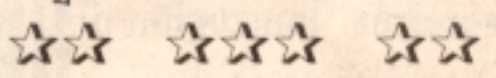
มีคำถามว่า แล้วอีก 20% ของรายงานยูเอฟโอละ
ทำไมจึงยังไม่มีคำอธิบายจากนักวิทยาศาสตร์ ?

คำตอบคือ รายงานยูเอฟโออีกประมาณ 20% นี้ เป็น
รายงานที่ยังขาดข้อมูลหลักฐานชัดเจน พอสำหรับการตรวจ
สอบอย่างมีความหมาย หรือเป็นรายงานที่มาจากแหล่งน่าสน
ใจในบางประเทศ แต่ยังไม่ได้รับการตรวจสอบแล้วก็รายงานที่
มีขึ้นมาใหม่ ๆ อีกด้วย

อีกประการหนึ่ง จากความคลี่คลายที่วิทยาศาสตร์
สามารถอธิบายยูเอฟโอส่วนใหญ่ได้แล้ว ซึ่งหมายถึง 80%

ของรายงานที่อธิบายได้แล้ว ทำให้วงการวิทยาศาสตร์จริง ๆ ก่อน
ข้างจะเชื่อว่ารายงานยูเอฟโอที่เหลืออยู่ ถ้าตรวจสอบอย่างแท้จริง
อย่างเป็นวิทยาศาสตร์ก็จะเพิ่มเปอร์เซ็นต์ของยูเอฟโอที่อธิบายได้ว่า
ไม่ใช่ยูเอฟโอมากขึ้นอีก

นอกเหนือไปจากนี้ ถ้าจะมีการลงมือตรวจสอบรายงาน
ยูเอฟโอที่เหลือและที่เกิดขึ้นใหม่อย่างจริงจัง ก็จะต้องมีการทุ่มเท
กำลังคน (นักวิทยาศาสตร์) และเวลาให้กับเรื่องนี้ ซึ่งประโยชน์ที่
ได้รับอาจไม่คุ้มกับการลงทุนก็ได้ เพราะรายงานทั้งหมดที่มีอยู่ใน
ปัจจุบันยังไม่มีเลขที่ปฏิเสธไม่ได้ หรือยังมีปมที่ถกเถียงกันได้

สำหรับกรณีการเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาวละ ?

การเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาวมี 2 ลักษณะใหญ่ ๆ

หนึ่ง : การเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาวอย่างตรง ๆ พบ
มนุษย์ต่างดาวอย่างมีตัวตน

สอง : การเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาวอย่างอ้อม ๆ ส่วน
ใหญ่เป็นการพบกับมนุษย์ต่างดาวโดยทางจิต โดยกระแสจิต ซึ่งมัก
จะเกี่ยวข้องกับเรื่องการถูกลักพาตัว โดยมนุษย์ต่างดาว ที่เรียกกันว่า

สำหรับกรณีหนึ่ง การเผชิญหน้าอย่างตรง ๆ มีรายงานมากมายทีเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศสหรัฐอเมริกา ที่มีคนเป็นจำนวนมาก อ้างว่าได้พบกับมนุษย์ต่างดาวที่กำลังลงมาจากยานอวกาศ หรือมนุษย์ต่างดาวกำลังเดินอยู่ใกล้ ๆ ยานอวกาศ หรือถูกมนุษย์ต่างดาวจับตัวขึ้นไปอยู่ในยานอวกาศ บางคนก็ถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์กับมนุษย์ต่างดาว และกำลังตั้งครรภโดยมีมนุษย์ต่างดาวเป็นพ่อ รวมทั้งรายงานการพบศพมนุษย์ต่างดาวอยู่ในซากยานอวกาศ ดังรายงานรู้จักเรียกกันว่า ROSWELL INCIDENT ที่เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2490 ที่เมืองโรสเวลล์ ในนิวเม็กซิโก สหรัฐอเมริกา ซึ่งเมื่อปี พ.ศ. 2538 บริษัทฟอกซ์ ในสหรัฐอเมริกาได้สร้างภาพยนตร์ฉายทาง

โทรทัศน์เรื่อง ALIEN AUTOPSY ทั้งเรื่องการผ่าศพมนุษย์ต่างดาวในเรื่อง (FACT OR FICTION) แปลว่า การผ่าศพมนุษย์ต่างดาว (เรื่องจริงหรือนิยาย)...

ในภาพยนตร์ ALIEN AUTOPSY (FACT OR FICTION) มีฉากการผ่าศพมนุษย์ต่างดาวซึ่งอ้างว่า เป็นศพมนุษย์ต่างดาวพบในยานอวกาศจากนอกโลกที่ตกใน

ภาพศพมนุษย์ต่างดาวที่อ้างกันว่า พบอยู่ในซากยานอวกาศจากนอกโลกที่เมืองโรสเวลล์ เมื่อปี พ.ศ. 2490

นิวเม็กซิโก ซึ่งก็คือเหตุการณ์ ROSWELL INCIDENT นั่นเอง

รายงานการเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาวตรง ๆ ทั้งหมดถึงปัจจุบันนี้ ก็ยังสรุปได้ว่า ยังไม่มีรายงานใดซึ่ง "ปฏิเสธไม่ได้" รวม

ทั้งเรื่องการผ่าศพมนุษย์ต่างดาวในเรื่อง ALIEN AUTOPSY (FACT OR FICTION) ของบริษัทฟอกซ์ ด้วย ซึ่งทางการสหรัฐอเมริกา ยืนยันว่าเหตุการณ์ที่เมืองโรสเวลล์ใน ROSWELL INCIDENT ไม่ใช่ยูเอฟโอ เพราะซากวัตถุที่ตกนั้น เป็นส่วนของบัลลูนจากรกรรม ที่สหรัฐใช้ในการติดตามจับตาดูการยิงขีปนาวุธนิวเคลียร์ของโซเวียต (เดิม)

รายงานล่าสุดเมื่อกลางเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2539 ผลการตรวจสอบชิ้นส่วนโลหะตกจากท้องฟ้าใน ROSWELL INCIDENT โดยนักวิทยาศาสตร์ที่ LOS ALAMOS NATIONAL LABORATORY สรุปออกมาว่า น่าจะเป็นวัตถุสร้างโดยมนุษย์โลกเอง เพราะประกอบด้วยไอโซโทปธาตุทองแดงและเงินซึ่งตรงกับไอโซโทป 2 ธาตุนี้บนโลกของเราเอง ทำให้เรื่องการพบซากยานอวกาศมนุษย์ต่างดาวตกที่เมืองโรสเวลล์ใน ROSWELL INCIDENT คลี่คลายยิ่งขึ้นว่า ไม่ใช่ยูเอฟโอ

(ติดตามกรณีที่สองการเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาวอย่างอ้อม ๆ วันจันทร์หน้า).

กรณีที่สอง การเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาวอย่างอ้อม ๆ

การเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาวอย่างอ้อม ๆ ที่มีรายงานใกล้เคียงกัน และมีรายงานเป็นจำนวนมากทีเดียว คือการเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาวโดยทางจิต

รายงานการเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาวโดยทางจิต มีมากเป็นพิเศษในประเทศสหรัฐอเมริกา สำหรับในประเทศแถบอื่นของโลก เช่น ยุโรปและเอเชียมีรายงานอยู่บ้าง แต่ไม่มากนัก รวมทั้งในประเทศไทยของเราด้วย

ลักษณะการเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาวอย่างอ้อม ๆ มีทั้งการเผชิญหน้ากันโดยไม่มีการคุกคามจากมนุษย์ต่างดาว และการคุกคามในลักษณะของการลักพาตัวคือ ALIEN ABDUCTION

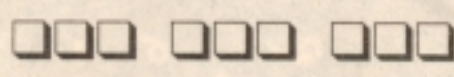
สำหรับรายงานในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นรายงานเข้าลักษณะการลักพาตัวมากเป็นพิเศษ

รูปแบบการเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาวโดยทางอ้อม ที่ไม่มีการคุกคามกันเกิดขึ้น เป็นการสื่อสารกันโดยทางจิตหรือกระแสจิตระหว่างมนุษย์โลกกับมนุษย์ต่างดาว สารการสื่อสารมักเป็นสภาพและเรื่องราวความเป็นอยู่ของมนุษย์ต่างดาวที่ดาวบ้านเกิด เช่น ดาวอังคาร เป้าหมายของการเดินทางมายังโลก การแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน...

แต่รูปแบบการเผชิญหน้าที่มักเป็นข่าวคือการเผชิญหน้าแบบคุกคามกัน โดยที่มนุษย์ต่างดาวเป็นฝ่ายคุกคาม มีมนุษย์โลกตกเป็นเหยื่อ

ตัวอย่างการคุกคามที่มีค่อนข้างมากคือลักษณะการลักพาตัวที่มนุษย์โลกถูกมนุษย์ต่างดาวลักพาตัวแบบที่มนุษย์โลกเองก็ตกอยู่ในสภาพคล้ายถูกสะกดจิตแล้วถูกนำขึ้นไปอยู่ในยานอวกาศของมนุษย์ต่างดาว ถูกมนุษย์ต่างดาวศึกษา หรือถูกคุกคามทางเพศ

ในบรรดารายงานเกี่ยวกับการถูกลักพาตัว ถึงแม้จะมีรายงานการพบกับมนุษย์ต่างดาวอย่างเผชิญหน้ากัน แต่จะเป็นการเผชิญหน้ากันอย่างที่คนถูกลักพาตัวทำอะไรไม่ได้ชัดเจนนัก คล้ายครึ่งหลับครึ่งตื่น รูปร่างลักษณะของมนุษย์ต่างดาวเป็นอย่างไร ก็บอกได้เพียงคร่าว ๆ เท่านั้น

การเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาวอย่างอ้อม ๆ นี้ วงการวิทยาศาสตร์คิดอย่างไร ?

เนื่องจากรายงานการเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาวที่เป็นอย่างอ้อม ๆ นี้ ไม่มีหลักฐานข้อมูลโดยตรง เพราะเป็นเพียงคำบอกเล่าของผู้รายงาน หรือเป็นรายงานที่นักจิตวิทยาหรือนักวิทยาศาสตร์ใช้วิธีการสะกดจิต ให้คนมีประสบการณ์ รำลึกถึงเหตุการณ์ในอดีตที่ผ่านมา ในเรื่องเกี่ยวกับการเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาว ดังนั้นวงการวิทยาศาสตร์จึงให้ความสนใจเรื่องนี้ค่อนข้างน้อย

ข้อสรุปบางประการที่ชัดเจน คือรายงานจำนวนหนึ่ง และน่าจะจำนวนมากทีเดียว เป็น

รายงานที่ผู้รายงานสร้างเรื่องขึ้นมาเอง ด้วยเหตุผลส่วนตัว เช่น อยากดัง ต้องการผลประโยชน์จากรื่องแปลก ๆ ที่พิศูจน์ยาก เพราะสามารถหารายได้จากเรื่องที่เป็นข่าว หรือเขียนเป็นหนังสือขาย

แล้วกรณีรายงานการถูกลักพาตัวโดยมนุษย์ต่างดาวที่ได้มาจากการถูกสะกดจิตล่ะ ?

การสะกดจิตเป็นวิธีการหนึ่งในวงการแพทย์ที่ใช้รักษาผู้มีปัญหาทางจิต เช่น มีพฤติกรรมผิดปกติ ก้าวร้าว หรือหวาดกลัวอยู่ตลอดเวลา โดยมีเป้าหมายเพื่อค้นหาที่มาสาเหตุของปัญหาทางจิต และในเรื่องของมนุษย์ต่างดาวก็มีการนำเอาวิธีการสะกดจิตมาใช้มากที่สุดเท่าที่เดี๋ยว กับคนที่เชื่อหรือที่ถูกสงสัยว่า ได้พบกับมนุษย์ต่างดาว โดยทางจิต

โดยภาพรวมแล้ว เรื่องของการสะกดจิต ก็เป็นที่ยอมรับมาก่อนว่ามีประโยชน์ในการเจาะอดีตของผู้ป่วยทางจิต ทว่า ในระยะไม่กี่ปีมานี้เริ่มมีข้อมูลทำให้วงการแพทย์ตั้งข้อสงสัยว่า วิธีการสะกดจิต อาจมิได้ช่วยให้คนถูกสะกดจิต สามารถ

เรื่องราวขึ้นมาเพื่อเติมช่องว่างความจำให้เต็มแล้วเจ้าตัวก็เชื่อเองด้วยว่า ความจำลวงนั้นเป็นของจริง

จากปัญหาการขาดข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับการเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาวอย่างอ้อม ๆ ชนิดที่น่าเชื่อถือ และปัญหาใหม่ที่ลดความน่าเชื่อถือของข้อมูลจากการสะกดจิต ทำให้เรื่องการเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาวอย่างอ้อม ๆ ไม่ได้ได้รับความสนใจจากวงการวิทยาศาสตร์มากนัก แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าจำนวนรายงานการพบมนุษย์ต่างดาวอย่างอ้อม ๆ จะลดลง เพราะแนวโน้มจะแพร่ระบาดออกนอกประเทศสหรัฐอเมริกา ไปยังประเทศอื่น ๆ ของโลก รวมทั้งประเทศไทยด้วย ซึ่งทำให้กลุ่มผู้เชื่อเรื่องนี้ เพิ่มทั้งกลุ่มและจำนวนสมาชิกมากขึ้น...

แต่จะได้รับความสนใจเฉพาะจากผู้รวมอยู่ในกลุ่มเป็นส่วนใหญ่ คือจำกัดอยู่เฉพาะในกลุ่มผู้มีประสบการณ์เรื่องนี้ และผู้ทำการฝึกหาประสบการณ์เรื่องทำนองนี้

อย่างไรก็ตาม ถ้ามีรายงานและข้อมูลใหม่ที่น่าเชื่อถือ รวมทั้งผลการศึกษารายงานเก่าว่า มีมูล วงการวิทยาศาสตร์ก็พร้อมจะรับฟัง และรับลูกเพื่อทำการศึกษาหรือขยายผลต่อ

รำลึกถึงอดีตได้อย่างแท้จริง และเริ่มมีกรณีที่คนถูกสะกดจิต รายงานความจำในอดีตที่มีได้เกิดขึ้นจริง โดยที่ตัวผู้ถูกสะกดจิตเองก็ไม่ทราบ

นี่คือกรณีปัญหาใหม่ที่วงการจิตแพทย์และนักจิตวิทยาออกมาเตือน (ในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศแรก) ให้ระวังเรื่อง "FAVSE MEMORY" หรือ "ความจำลวง" เพราะมีข้อมูลแสดงความเป็นไปได้ว่า สำหรับคนที่ลืมเรื่องราวในอดีต เมื่อถูกถามนำโดยผู้สะกดจิต สมอังกี่สร้าง

คืนสู่สัน

ดาวอังคาร

ดาวอังคารเป็นดาวเคราะห์ดวงที่ 4 อยู่ถัดจากโลกออกไปจากดวงอาทิตย์ในระบบสุริยะ

ดาวอังคารมีขนาดประมาณครึ่งหนึ่งของโลก หมุนรอบตัวเองหนึ่งรอบในเวลาประมาณ 24 ชั่วโมงเท่ากับของโลก แต่โคจรรอบดวงอาทิตย์หนึ่งรอบในเวลา 687 วัน หนึ่งปีของดาวอังคารจึงยาวเท่าสองปีของโลก

พื้นผิวของดาวอังคารเป็นสีแดงของทะเลทราย มีหลุมอุกกาบาต ภูเขา และภูเขาไฟที่ดับแล้ว เขาโอลิมปัส บนดาวอังคาร เป็นภูเขาไฟที่เก่าแก่ สูง 25 กิโลเมตร นับเป็นภูเขาสูงที่สุดในระบบสุริยะ

ดาวอังคารมีบรรยากาศที่เบาบาง ประกอบด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ถึง 95% ที่เหลือเป็นไนโตรเจน คาร์บอน อาร์กอน ออกซิเจน และไอน้ำ บรรยากาศที่พื้นผิวดาวอังคารมีความหนาแน่นเพียงประมาณ 1% ของบรรยากาศที่พื้นผิวโลก

จากการสำรวจดาวอังคารโดยยานอวกาศพบว่า ดาวอังคารมีสนามแม่เหล็กที่อ่อนมากล้อมรอบอยู่ด้วย อุณหภูมิที่ผิวดาวอังคารอยู่ระหว่าง -23 องศาเซลเซียส กับ 47 องศาเซลเซียส

ดาวอังคารมีฤดูกาลเช่นเดียวกับโลก คือ ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาว ถึงแม้บนดาวอังคารจะไม่มีพืช สัตว์ และสิ่งมีชีวิตระดับใหญ่อาศัยอยู่

ถ้ามนุษย์ขึ้นไปอยู่บนดาวอังคาร จะเห็นท้องฟ้าดาวอังคารเป็นสีชมพู

ดวงจันทร์ ดาวอังคาร

ดาวอังคารมีดวงจันทร์บริวาร 2 ดวง ชื่อ โฟบอส (PHOBOS) และไดโมส (DEIMOS)

ดวงจันทร์ 2 ดวงนี้ มีลักษณะคล้ายภูเขาหินล่องลอยไปในอวกาศ โฟบอสมีขนาดยาวประมาณ 26 กิโลเมตร กว้างประมาณ 21 กิโลเมตร โคจรรอบดาวอังคารเฉลี่ย 9,300 กิโลเมตร ส่วนไดโมสมีขนาดยาวประมาณ 11 กิโลเมตร กว้างประมาณ 9 กิโลเมตร โคจรรอบดาวอังคารเฉลี่ย 23,500 กิโลเมตร

เมื่อเปรียบเทียบกับดวงจันทร์ของโลก ดวงจันทร์ทั้ง 2 ดวง ของดาวอังคารก็เล็กกว่าของโลกมาก เพราะดวงจันทร์ของโลกมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3,476 กิโลเมตร

มนุษย์ที่ขึ้นไปอยู่บนดาวอังคารจะเห็นการเคลื่อนที่ที่แปลกของดวงจันทร์ทั้งสอง เพราะจะเห็นดวงจันทร์ 2 ดวงนั้น เดินทางสวนทิศทางการโคจร โดยจะเห็นโฟบอสขึ้นทางทิศตะวันตก และตกทางทิศตะวันออก ส่วนไดโมสขึ้นทางทิศตะวันออกและตกทางทิศตะวันตก

ความจริงแล้ว ทั้งโฟบอสและไดโมส ต่างก็โคจรรอบดาวอังคารในทิศทางเดียวกัน แต่โฟบอสโคจรรอบดาวอังคาร เร็วกว่าที่ดาวอังคารหมุนรอบตัวเอง จึงปรากฏเป็นโฟบอสขึ้นทางทิศตะวันตก ผิดกับดวงจันทร์ดวงอื่น ๆ ทั้งหมดในระบบสุริยะ